

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙
บริสุทธิล้วน ๆ คือจิตพระอรหันต์

ก่อนจึงหัน

เมื่อวานนี้เราพูดที่นี่เราก็อวดธรรมดา บรรดาธรรมดา พูดถึงบรรดาอุกฤษิษย์เขาจะไปวัดดอยธรรมเจดีย์ เราก็อวดว่าวัดดอยธรรมเจดีย์นี้เราไม่ได้ไปนานแล้ว มันตั้งล้นไปหมดหลายจังหวัด ทางมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ขอนแก่น ที่ไหนไปกองกันอยู่ที่วัดดอยธรรมเจดีย์ ว่าเราจะไปที่นั่น ดูซินะ มันจุกก่งยิ่งกว่าหมาพวกนี้ พูดทางนี้บับมันได้ยืนหมดแล้ว ไปรอกันอยู่ที่วัดดอยธรรมเจดีย์ เราบอกว่าเราไม่ได้ไปวัดดอยธรรมเจดีย์นานแล้ว เขาก็ปักลงไปว่าคราวนี้เราจะไป คงหมายความว่างั้น เราไม่ได้ไป มันจุกก่งเฉย ๆ พวกนี้

พอพูดถึงเรื่องจุกก่งนี้เราไม่ได้ลืมนะ ตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์ยังมีชีวิตอยู่เราไปไหน ๆ สะดวก เราก็อไม่สนใจว่าใครจะมาจุกจ้องเราบ้างอะไรบ้าง ไม่สนใจ มุ่งต่อเราอย่างเดียว พอท่านถามว่าจะไปก็องค์ เราก็บอกว่าไปองค์เดียว ท่านเสริมทันทีเลย เอ้อ ท่านมหาไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ มือท่านส่ายอย่างนี้เพื่อไม่ให้พระไปยุ่งเราก็อ้อมโพธิ์ร่มไทรอยู่กับท่านแล้วนี่ เราก็อไม่สนใจว่าใครจะสนใจกับเราไม่สนใจกับเรา แต่พอพ่อแม่ครูจารย์มรณภาพพริบเลยที่นี้เกาะ อ้วยตายนะ

ขโมยหนีกลางคืนนะ หมู่เพื่อนรุ่ม ๆ จะทำไฉน จิตของเราพูดให้ชัดเจนเสีย ในระยะนั้นจิตของเราก็อกำลังเป็นธรรมจักร เรียกว่าสติปัญญาอัตโนมัติ หมุนตลอดเวลา ต้องเป็นงานของคน ๆ เดียวใครไปยุ่งไม่ได้ หมู่เพื่อนก็เป็นแบบหนึ่งของหมู่เพื่อน ไม่มีที่เกาะไม่ได้อีกเหมือนกัน เลยตามหาเกาะซิ นี่ละเราขโมยหนีกลางคืน อยู่กับหมู่เพื่อนเจียบ ๆ เดินจากไป องค์นั้นเดินจงกรม องค์นั้นนั่งภาวนา เราเตรียมของไว้เรียบร้อยแล้ว พอมาถึงบ๊อบก็สะพายบาตรปุ๊บออกด้านพระไม่มี หนี ตอนเช้ายุ่งกันไปหมดไม่ทราบอาจารย์ไปทางไหน

ไปก็ไม่นานแหละ อยู่แห่งละอาทิตย์ ๆ กว่ามันติดตามไปอีก เป็นอย่างนั้นละ พูดถึงเรื่องครูบาอาจารย์ท่านเวลาท่านมีชีวิตอยู่ที่นี่เราไม่นึกว่าใครจะเกี่ยวข้องเรา แต่พอท่านมรณภาพนี้พริบเลยนะ นี่ละมันจะตาย ที่นี้จิตของเราเป็นจิตที่อยู่คนเดียว อยู่กับใครไม่ได้ มีสององค์เป็นน้ำไหลบ่า ๆ เป็นความรับผิดชอบใช้ใหม่ละ รับผิดชอบโดยหลักธรรมชาติของมันนั่นแหละไม่ต้องประกาศก็ได้ นี่ละที่นี้มันก็หนักชิ ถ้าไปอยู่คนเดียวป่าช้าอยู่กับเราเท่านั้นพอ เรื่องธรรมนี้จะเด็ด ๆ

พูดเหล่านี้ก็ออกแล้วนี่ หูดีจุมกดี เมื่อวานนี้เราก็อธิษฐานว่าพวกเหล่านี้จะไปวัด ดอยธรรมเจดีย์ เราก็อธิษฐานว่าเราจะไม่ได้ออกไปนานแล้ว เขา คงปักใจเอาเลยว่านี้เราจะไป คงหมายความว่าฉัน เต็มไปหมดนะ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ขอนแก่น ทางสกลนครก็มี เต็มอยู่วัดดอยๆ เราก็อธิษฐานว่าเราจะไม่ได้ออกไป นี่เราพูดอยู่นี้ มันเตรียมพร้อมแล้วก็ไม่รู้ละ เอ้า พวกมันเตรียมไว้ วัดไหนๆ เราจะไม่ได้ออกไปนานแล้ว (กราบขอโอกาสค่ะ เมื่อวานคณะศิษย์จากวัดดอยธรรมเจดีย์ฝากปัจจัยมาถวาย ๑ แสน ๒ หมื่นบาทเจ้าค่ะ) ต่อไปนี้จะให้พร

หลังจั้งหัน

(หมอรุ่งเรืองทำบุญเช็ค ๕,๐๐๐ บาทครับ) หมอรุ่งเรืองเคยมาจิตตยาให้เรา จำ ได้อยู่ อย่างนี้ละภาษาธรรม ให้พี่น้องทั้งหลายฟังเอา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับหลวงตาบัว แต่ ขึ้นอยู่กับธรรมเพื่อโลกต่างหาก ตรงไหนมีลักษณะบกพร่องๆ แล้วก็เตือนเข้าไปๆ เตือนด้วยธรรม เพื่อให้ได้พิจารณาแก้ไขตัดแปลงตนเองเพื่อให้สมบูรณ์ในทางที่ดี มากขึ้นๆ ต่างหาก คำพูดอย่างนี้ก็กิเลสเกรงกิเลสไม่กล้าพูดออกมาได้ แต่การทำไปตาม กิเลสนี้ทั่วหน้ากันหมด ที่จะทำตามธรรมไม่กล้าทำ นี่ละกิเลสได้เปรียบตลอดเวลา

อย่างที่เรพูดตะกั๊นนี้ที่ไหนบกพร่อง บกพร่องมาก เราก็อธิษฐาน เตือน ธรรมเตือนเข้าไปๆ อย่างที่ว่าหมอห่างเหินจากศีลจากธรรมมากนี้เราก็อธิษฐาน เราจะว่าหมอนี้ห่างเหิน จากศีลจากธรรมมากโดยถ่ายเดียวก็ไม่ถูก พระทำตัวให้บกพร่องไม่น่าเคารพเสื่อมใส ไม่อยากปฏิบัติศีลธรรม เลยไม่อยากทำบุญให้ทานอย่างนี้ก็ได้ แต่หมอก็ควรแยกอีก ที่ ไหนที่ดีมีอยู่ เราก็อธิษฐานออกอีกๆ ไม่ใช่ว่าจะเลวไปหมด ดีมีอยู่ ไม่ว่าสิ่งใดๆ มีดีมีชั่ว เลือกเฟ้นได้สะดวกสบายถ้ามีปัญหา อันนี้เราก็อธิษฐานไป

รู้สึกว่ามีหมอห่างเหินจากธรรมจากธรรมมาก ดีไม่ดีเหยียดหยิงตัวเองก็ได้ คือเรียน สรีรศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องร่างกาย สรีรศาสตร์ในทางเดินของโรคของภัยของอะไรเต็ม ร่างกาย ประสาทส่วนต่างๆ ทางหมอเขาเรียนสรีรศาสตร์ สรีรศาสตร์นี้เรียนเพื่อแก้โรค แก้ภัย สรีรศาสตร์ของพุทธศาสนาแก้กิเลสตัณหา แก้ทุกข์ทุกประเภท ขาดสะบั้นจาก จิตใจถึงพระนิพพาน สรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนา ต่างกันอย่างนี้ เราก็อธิษฐานให้เห็น บางคนเพียงสรีรศาสตร์มาก็หยิงตัวเองแล้ว เลยเก่งกว่าศาสดามีเยอะนะ ลืมตัว เรื่องกิเลส นี้ลืมตัวง่ายง่าย หยิงเร็ว เรื่องธรรมท่านไม่หยิง

อย่างที่เขามาที่นี่ มาวัดมาวแล้วมาอำปากดูพระ พระองค์นั้นเป็นอย่างไร พระองค์นี้เป็นอย่างไร มาแล้วอำปากมา แล้วพระท่านเอาความรู้เอาญาณคว่ำเอาตบมา กินหมด ยังไม่รู้เลย ยังอำปากอยู่จั้ง จะมาให้คะแนนพระ จะมาตัดคะแนนพระ พระ ฟาดตบออกมาจนไม่มีเหลือแล้วยังไม่รู้ นั่นละคนโง่ดูคนฉลาด จอมปราชญ์ดูโลกดู

สงสารดูง่ายนิดเดียว แต่คนโง่ดูคนฉลาดดูจนตายก็ไม่รู้ คนฉลาดดูคนโง่แพ้คนเดียวรู้ทันที ธรรมอย่างนี้ไม่มีใครพูด ใครไม่กล้าพูด เพราะเกรงกิเลสนั้นแหละจะเป็นอะไรไป เกรงกิเลส เกรงเราเกรงท่านเป็นเรื่องกิเลส ถ้าเป็นธรรมด้วยแล้วไม่เกรงอะไร กิเลสเป็นข้าศึกต่อธรรม ทำคนให้เสียหายมากเพราะกิเลส ธรรมไม่เคยทำใครให้เสียหาย ยกธรรมขึ้นมา นั้น ตีลงไป ตรงไหนเป็นกิเลสเป็นภัยพาดลงไป นี่เรียกว่าธรรม

ที่ใดที่มีผู้ถือศาสนาถืออรรถถือธรรมเป็นหลักเป็นใหญ่ ที่นั่นจะมีความเจริญรุ่งเรือง สงบร่มเย็นทั้งส่วนย่อยส่วนใหญ่ ธรรมะนี้จะเอามาพูดตรงไปตรงมานี้ก็ยากนะ พูดเพียงเท่านี้ก็พอเข้าใจไม่ใช่หรือ ที่จะพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมอย่างตรงไปตรงมานี้ก็พูดยาก เพราะอะไร เพราะกิเลสของตัวเองและกิเลสของผู้ฟังพาให้ยาก เข้าใจหรือ กิเลสของผู้จะพูดก็เต็มหัวใจ กิเลสของผู้ฟังก็เต็มหัวใจ ที่นี้เวลาแสดงออกลำบากนะ ถ้ากิเลสเปิดโล่งหมดแล้วไม่มีอะไรเหลือ พาดขาดสะบั้นไปเลย นั้นมันมีอยู่สองอย่างนะ

พระพุทธเจ้า-พระสาวกท่านท่านไม่ได้เกรงอะไร เพราะเห็นว่ากิเลสเป็นภัยต่อโลกอยู่แล้วท่านใส่เปรียงเข้าไปเลย อะไรที่จะเป็นคุณต่อโลกท่านนำออกมาชะล้างให้สะอาดขึ้นไปโดยลำดับ นั้นละธรรมเป็นอย่างนั้น พวกท่านจำเอา ฟัน้องทั้งหลายก็ได้ทราบ ละจะไม่มีที่ไหนอีกเหมือนกัน เราอยากพูดว่าทั่วประเทศไทย พูดอย่างตรงไปตรงมา แต่ภาษาโลกเขาว่าดูดำว่ากล่าวอะไร ภาษาธรรมเด็ดขาดตามธรรม เพราะกิเลสมันหนา มันแน่น ธรรมควรหนักก็ต้องหนัก ควรเบาต้องเบา สั่งสอนสัตว์โลกก็ต้องสั่งสอนตามแรงหนักเบาของกิเลส

ยกตัวอย่างอย่างออกมานี้ก็ไม่มีใครทำ ไม่มีใครพูด ส่วนมากเรามักจะออกมาตอน ๕ โมงเย็น บอกว่า ๕ โมงไปแล้วให้เลิก เราบอกไว้แล้ว เริ่มมาตั้งแต่ ๔ โมงครึ่งไปแล้ว ใครมีกิจธุระจำเป็นอะไรควรทำก็ให้รีบทำเสียตอนนี้ พระท่านมีขอบมีเขต ท่านมีข้อปฏิบัติ ไม่ใช่ลามปามนะ ตั้งแต่ ๔ โมงครึ่งไปแล้วให้เริ่มเลิกกันไป พอ ๕ โมงแล้วให้หยุดอย่าเข้ามาเพ่นพ่าน นี่เราสอนแล้ว สถานที่นี้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ธรรมท่านมีขอบมีเขต มีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ กิเลสมันไม่มีอะไรนี้ ถึงจะว่ามาวัดก็เอากิเลสมาวัดจะว่าไง ไม่ได้เอาธรรมมาวัดนี่นะ

มาละเอารื้อกับเรา คนอื่นท่านก็ไม่มาพระท่านก็ไม่ค่อยมา ตอนเย็นมาแถวนี้มีแต่เราละมา ออกมาเรื่อย ตรวจตราพาที่เป็นยังไง ๆ เราเป็นผู้รับผิดชอบในวัด เพราะมันเลอะเทอะขึ้นทุกวัน ๆ กระทั่งมืดแล้วยังยัวเยี้ย ๆ อยู่นี่ จนขัดหัวอก ขัดสายตาแล้วยังไม่แล้วยังเข้าไปขัดในหัวอกอีก นี่มันอย่างไรกันนี้น่า ๆ อยู่นะ พยายามแก้ไขให้มีเวลาเวลาเข้ามาโดยลำดับ ๆ จนกระทั่ง ๕ โมงเย็น ที่นี้ถึงเวลาแล้วยังมายัวเยี้ย ๆ มา เอาแล้ว

นะที่นี้ เริ่มแล้ว เพราะได้เตือนแล้ว มาอะไร มีธุระอะไร ถ้ามีธุระอะไรมาอะไรให้บอกเอา ไปทำตามเหตุผลโลก ถ้ามีธุระอย่ามาเพ่นพ่าน นั้นเขียนติดไว้แล้วเห็นไหม ไล่ ออกเดี๋ยวนี้เลย

ไม่อย่างนั้นไม่ได้ ผู้รักษารักษาแทบเป็นแทบตาย ผู้มาทำลายมันทำลายง่ายนิดเดียว เหมือนอย่างศาลาเราทั้งหลายทำก็ปีก็เดือนกว่าจะเสร็จ ไฟจ่อเข้าไปเท่านั้นไม่ขีดไฟก้านเดียวแหลกหมดทันที นี่การทำลายทำได้ง่าย การส่งเสริมจะให้เป็นของดีของดีนี้ยาก จึงว่าผู้รักษาท่านรักษายู่ เราคอยเตือนเสมอ พี่น้องทั้งหลายให้ทราบวัดนี้พูดตรงๆ ถ้าเป็นวัดธรรมจริง ๆ แล้วต้องไม่มีอะไรเกินธรรม ธรรมต้องเลิศเลอตลอดเวลา ไม่ว่าวัดใดธรรมต้องเลิศเลอตลอดเวลา

อย่านำสิ่งภายนอกอันเป็นเรื่องมูตรเรื่องคุณ ยศถาบรรดาศักดิ์สมบัติเงินทอง ข้าวของมากนักเข้ามาอวดธรรม เข้ามาอวดวัด เหมือนกับเอามูตรเอาคุณเข้ามาอวดวัดใช้ไม่ได้ นี่พูดตรงๆ ธรรมท่านออกสอนโลก รื้อขนสัตว์โลกพ้นจากทุกข์จำนวนมาก ขนาดไหน สมบัติเงินทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์ขึ้นใครขึ้นไปให้พ้นจากโลก มีแต่ขณลงนรกเพราะความสืมตัวเยอหึงจงหอนั้นแหละ เราพูดอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นในวัดนี้ที่เราปกครองอยู่นี้ เป็นได้จริงๆ ไม่สงสัย ถ้าผิดจากธรรมแล้วอะไรจะใหญ่กว่าธรรมไม่มี ต้องเตือนๆ วรรเด็ด-เด็ด วรรขับ-ขับเลยเชียว เพราะผู้รักษารักษาอยู่นี้มาทำลายกันหาอะไร จึงต้องได้เตือนเสมอ

พอดตก ๕ โมงเย็นเรามักจะออกมา เป็นขอบเขตที่สงบสงัดแล้ว ใครไม่ควรจู้จี้จ้านๆ ถ้าเข้ามาควรเตือนเราก็ตื่อน ควรบอกให้ออก ออก ควรที่จะให้เข้าไปถ้ามีธุระจำเป็นอะไรเข้าไป เอา เข้าไป ถ้าควรจะออก เอา ออก นั้น คือเหตุผลควรออก เหตุผลควรเข้าเราให้เข้าให้ออก จะมาจู้จี้จ้านเฉยๆ ไม่ได้ เริ่มเข้มงวดเข้าแล้ว เพราะดูแล้วมันดูไม่ได้ ก็เราเคยปฏิบัติมานานสักเท่าไร ยิ่งอยู่ในป่าในเขาด้วยแล้วยิ่งเข้มงวดกวาดขัน

มาวัดมาวา เช่นมาสร้างวัดป่าบ้านตาดนี้ก็เข้มงวดกวาดขัน ที่นี้เมื่อคนมากเข้าๆ มันก็เลอะเทอะไปจนได้นั้นแหละ มันเลอะเทอะไปจากคน จนจะดูไม่ได้แล้ว จึงต้องพยายามแก้ไขตัดแปลงไม่ให้มันเลยเถิด ค่อยได้เตือนบ้างๆ ให้อู้จักเวล่ำเวลา หน้าที่การงานควรจะทำเวลาไหนๆ ให้ทำเสีย ให้รีบ ควรออก-ออก ควรเข้า-เข้า นี้ได้เตือนแล้วนะ ธรรมเท่านั้นที่จะทำให้คนดีได้ นอกนั้นไม่มี สิ่งที่จะทำให้เรามีแต่เรื่องของกิเลส กิเลสชอบถือธรรมเป็นข้าศึก เตือนไม่ได้นะโกรธแค้นขึ้นมาเลย กิเลสเป็นอย่างนั้น แต่ธรรมท่านไม่มีโกรธมีแค้น ตรงไหนสกปรกน้ำคือธรรมชะล้างลงไปก็สะอาดเท่านั้นเอง

ผู้เข้ามาปฏิบัติอยู่ตามในครัวในอะไร อาหารการกินถ้วยชาม ล้างถ้วยล้างจานก็เหมือนกัน อย่ามาแบบลืมหืมตา มาที่แรกก็รู้สึกว่าเป็นธรรม ครั้นมาเข้าๆ มั่นหน้าด้านเข้าๆ นะ พวกแถวเลียบบๆ ศาลานี้ ศาลาครัวมันลืมหืมตา เราเคยเตือนแล้ว นี่ไม่เหมือนใคร จากเตือนแล้วไล่ออกจากวัดไม่ให้เข้ามา ของสกปรกเข้ามาทำไม ผู้รักษาความสะอาดมีอยู่ที่นี่ มันมีนะ เลยได้เตือนเสมอ ถ้ามาแล้วลืมหืมตาแล้วเลยกลายเข้ามาเป็นเนื้อเป็นหนังโอ้อ่า พองตัวในวัด ให้พระเณรหรือใครอยู่ในวัดยอมเป็นบ่อขี้มันจนได้ละ เพราะความเย่อหยิ่งจองหองของกิเลส มันมาอยู่ในแถวๆ นี้ละ เราได้เตือนเสมอ อย่านะ เราบอกจริง ๆ ให้ระวังนะ ให้มาเพื่อศีลเพื่อธรรม

พระท่านรักษาศีลรักษาธรรม เราย่อมามาเพื่อโลกเพื่อเห็นแก่ได้แก่ร้ายแก่รวย อย่อมามาเพื่ออำนาจบาตรหลวงนะ นี่เราบอกแล้ว ทางวัดดูตลอดเวลา ไม่ควรให้อยู่จะขับไล่ออกไป ไม่มีใครปฏิบัติรักษา พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชใครตามปฏิบัติ บำรุงรักษาพระพุทธเจ้ายังเป็นศาสดามาได้ วัดนี้วิเศษวิโสเกินพระพุทธเจ้าไปไหนจึงจะต้องไปหาบริษัทบริวาร แล้วอนง้อเขา ทำอะไรไม่ได้ อย่างนั้น มีอย่างเหรอนี้เห็นไหมล่ะ บอกว่าไม่มี อย่านะ

เราพูดตรงๆ วัดนี้รับใครไว้ไม่ได้รับเพื่ออะไร รับเพื่อธรรมอย่างเดียว ไม่ได้รับเพื่อยศเพื่อลาภเพื่อสรรเสริญเยินยอเพื่อสมบัติเงินทองข้าวของ สิ่งเหล่านี้ไม่ใหญ่กว่าธรรม ธรรมเป็นเครื่องปกครองโลก รื้อชนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์เพราะธรรม เราจึงสอนเพื่อธรรม ให้พากันจำเอา เอาละเท่านั้นละวันนี้ เหนื่อย พูดไปพูดมามันเหนื่อย

วันนี้คนก็มากอยู่นะ พวกเด็กที่มาเรียนหนังสือ มาอบรมศึกษาธรรมให้ฟัง ที่แสดงทั้งนี้มีแต่ธรรม สอนคนทุกชั้นทุกเพศทุกวัย ให้นำไปปฏิบัติกับตัวเอง ธรรมเข้าที่ ไหนเป็นเครื่องประดับทันที ๆ มุตรคุณเข้าที่ ไหนเหม็นคลุ้งไปหมด ความเลวร้ายความไม่ดีในตัวคนนั้น ทำคนให้เหม็นคลุ้งไปหมดไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม ถ้าคนมีความประพฤติดีมีศีลมีธรรม ไม่ว่าจะนอกวัดในวัดนำดูทั้งนั้น พากันจำให้ดีลูกหลาน เห็นมาทุกวันๆ เราอยากว่าทุกวันมาฟังเทศน์ นี่เราก็พยายามเทศน์ทุกวัน ก็ไม่ทราบได้โวหารมาจากไหนอิตาบัว ป.๓ นี้ละ

รู้ไหมอิตาบัวเรียนหนังสือจบ ป.๓ แต่ก่อนไม่มี ป.๔ มี ป.๓ แค่นั้นละ พอจบแล้วออกเลยไม่ต้องลาครูก็ได้ เพราะมีเพียง ป.๓ ครูเองก็ครู ป.๓ พอจบแล้วก็เลิกไปเลย จากนั้นแล้วเขาก็มี ป.๔ เข้ามาในโรงเรียน ไปถึง ป. ไหนก็ไม่รู้แหละ จนกระทั่งทุกวันนี้เราไม่สนใจกับหัวมันแหละ เราสนใจแต่เรา ป.๓ นี้ ที่นี้ ป.๓ ก็ทำให้คิดอีกนะ ป.๓ ก็ประถม ๓ นักธรรมตรี โท เอก ๓ มหาเปรียญ ๓ ก็เลยสามสามไปเลยที่นี้ เป็นอย่างนั้นละ สามสามเก้า เราก็อยากได้โลกุตรธรรม ๙ เหมือนกัน แต่จะได้หรือไม่ได้ไม่รู้

แหละ มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ เรียกว่าโลกุตระธรรม ๙ ท่านทั้งหลายฟังให้ดี ธรรมนี้เป็นธรรมเปิดเผย ธรรมไม่เห็นแก่หน้าแก่ตา ไม่มีคำว่าโมกโชโลกนะ ถ้าเป็นโมกโชโลกนะเห็นแก่หน้าแก่ตาสอนโลกไม่ได้

ธรรมพระพุทธเจ้าเหนือโลกตลอดเวลา สอนด้วยความเป็นธรรมสม่ำเสมอกันไปหมด สัตว์โลกอยู่ใต้ความร่มเย็นของธรรม ให้นำธรรมไปปฏิบัติตัวเอง อย่าโกโรโกโส ทุกวันนี้จิตใจคนต่ำ ต่ำทราวมากทีเดียว นับตั้งแต่เพศของพระของเณร เพศเขาเพศเราลงไปเป็นลำดับ ถึงข้าราชการงานเมือง ไปที่ไหนจิตใจต่ำมากที่สุด ออกทางหนังสือพิมพ์ที่จะยกยอสรรเสริญไม่มี เรายากจะพูดว่าไม่มีเพราะฟังมานานแล้ว มีตั้งแต่เรื่องสกปรกรุกรุง ทำความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมทั้งนั้น ๆ เพราะจิตใจต่ำ เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งจิตใจต่ำทราวมากที่สุด แล้วจะทำคนทั้งประเทศให้ล่มจมไปตาม ๆ กันกับผู้ใหญ่ที่ใหญ่ด้วยความสกปรกรุกรุง ใหญ่เป็นพินเป็นไฟ ให้พากันไปปฏิบัติกำจัดสิ่งไม่ดีทั้งหลาย บ้านเมืองของเราจะสงบร่มเย็น

พี่น้องลูกหลานมาฟัง ฟังให้ดีทุกคน เราสอนอย่างตรงไปตรงมาอย่างนี้แหละ ส่วนมากก็ไม่มีใครสอนอย่างที่เราสอนนี้ละ คือเกรงเขาเกรงเรา โมกโชโลกนะเห็นแก่หน้าแก่ตา ธรรมอย่างนั้นทำอย่างนั้นไม่ได้ ธรรมตรงไปตรงมา เพราะธรรมนี้โลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก ต้องสอนโลกได้ตลอด นับแต่ท้าวมหาพรหมลงมา สอนได้หมดเลยธรรม จนถึงนิพพานหมดปัญหาไม่มีอะไรสอนกันละ ลงได้ถึงจิตบริสุทธิ์พุทธโธเต็มดวงแล้วไม่มีอะไรจะสอน

กิริยาที่มีอยู่ในธาตุในชั้นนี้ก็สักแต่แสดงไปเท่านั้นเอง อยู่ในธาตุในชั้นนี้มันเป็นสมมุติ จิตที่กิเลสขาดสะบั้นไปจากจิตหมดแล้วเป็นจิตที่สว่างจ้าครอบโลกธาตุเหนือไปหมดแล้ว จิตนั้นหมดปัญหาโดยประการทั้งปวง ไม่มีบาป ไม่มีบุญ ไม่มีนรก สวรรค์อะไร ผ่านหมดเลย นี่คือจิตพระอรหันต์ ฟังให้ชัดเจน แต่อาการของธาตุชั้นนี้ยังมีอยู่ กิริยาที่ใช้ก็ต้องใช้ไปตามสมมุตินิยม เพราะธาตุชั้นนี้ของท่านที่เป็นอรหันต์ ท่านก็เป็นอยู่ในวงสมมุติ รับผิดชอบก็ต้องปฏิบัติไป พอเป็นที่น่าดูน่าชมเหมือนที่สังคมยอมรับกันนั้นแหละ ส่วนธรรมชาติที่บริสุทธิ์ไม่มีอะไรเข้าไปเกี่ยวข้องได้เลย เข้าใจแล้ว เสรอ พูดให้มันชัดเจนอย่างนี้

ธาตุชั้นนี้เป็นเรื่องสมมุติ ปฏิบัติตามสมมุติไป สูงบ้างต่ำบ้าง ดุบ้างดีบ้าง อะไรบ้าง โมโหตีปากคนบ้าง ถ้าเราเป็นอรหันต์ เข้าใจไหม แต่นี้มันหันไปอย่างนั้นหันไปอย่างนี้เสีย ไม่ใช่หันกิเลส ให้พากันเข้าใจ คือชั้นนี้เป็นสมมุติ จิตที่บริสุทธิ์ครองชั้นนี้อยู่เป็นวิมุติหลุดพ้นหมดโดยประการทั้งปวง ชั้นชื่อว่าสมมุตินี้เข้าไม่ถึงเลยหมด อันนั้นเรียกว่าจิตของท่านเป็นธรรมธาตุแล้ว บริสุทธิ์ล้วน ๆ คือจิตพระอรหันต์

นอกจากนั้นก็เป็นสมมุติ เมื่อสมมุติของเราก็มีของเขาก็มี ก็ปฏิบัติกันให้เป็นความ
เหมาะสมในวงสมมุติด้วยกัน เท่านั้นเอง เอาละพอ ต่อไปนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz